

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

*Εκτακτος φιλοστοργία.

Κοράσιον μικρόν, καθήμενον εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, ἀναφωνεῖ ἐξαίφνης:

— Παπάκη, φίλησέ με!

Ὁ παπάκης, καταγοητευθεὶς ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ταύτην στοργὴν τοῦ κορασίου, ἀρχίζει καὶ στογγίζει τὰ γένεά του, καὶ κύπτει ἔπειτα πρὸς τὸ κοράσιον, ὅπερ ἀποσύρεται μετανοήσαν.

— Τί ἔχεις; τὸ ἐρωτᾷ.

— *Ἦθελα, λέγει, νὰ φάγω τὸ μικρὸν κομματάκι τοῦ μακαρονιοῦ, ὅπου ἐκρέματο εἰς τὰ γένεα σου! . . .

*Ἐλθὼν τις πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Φοντενέλλου, εὔρηκεν αὐτὸν πολὺ δυσηρεστημένον.

— Τί ἔχετε; τὸν ἠρώτησε.

— Τί ἔχω; ἀπήντησεν ὁ Φοντενέλλος. *Ἐχω ἓνα ὑπρέτην, ὃ ὁποῖος μὲ ὑπηρετεῖ ἐπίσης κακῶς, ὡς καὶ ἂν εἶχα δέκα.

Κύριός τις συνδιελέγετο μετὰ τῆς Καρ Α...

Τὸ θέμα τῆς συνδιαλέξεώς των ἦτο πλοῦσιον, τὰ ἐλαττώματα τῶν γυναικῶν.

— Δύο μόνον κυρίας ἀληθῶς τελείας ἐγνώρισκα ἐπὶ ζωῆς μου, ἔλεγεν ὁ κύριος.

— Ποία εἶνε ἡ ἄλλη; ἠρώτησεν ὑπολαβουῶσα μετὰ λεπτοῦς ἀγγιχοῖας ἡ Κα Α...

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὄταν τὸ πρῶτ' ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ κηπουρός του κάμνουν τὴν ἐθωνὴν προσευχῆν των, ἀμφοτέροι μεταχειρίζονται τὰς αὐτὰς καθιερωμένας λέξεις: «Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον» λέγουσιν καὶ οἱ δύο. *Ἄλλ' εἶμαι ὑπερβέβαιος, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος θὰ δυσηρεστεῖτο πολὺ κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ἐξήγει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν φράσιν ταύτην, ἣν ἀκούει ἐξερχομένην ἀπὸ τὰ δύο διάφορα στόματα.

Ὁ μὲν κηπουρός ὀμιλεῖ κυριολεκτικῶς, ὅ,τι λέγει τοῦτο καὶ πράγματι ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄρτον ἱκανὸν νὰ θρέψῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του· ἐν ᾧ ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐπιούσιον ἄρτον λέγων, ἐνοεῖ: ζωὴν μὲ διάφορα χόρτα, ἀστακὸν μαγιονέζαν καὶ ψιτὰ ὀρνίθια. (Alphonse Karr).

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Εἰς ξενοδοχεῖόν τι ἐξηπλώθη ὑπερηφάνως ἐνώπιον τῆς ἐστίας εἰς σκύλλος.

Τέσσαρες δὲ ξένοι ἐκάθισαν περὶ αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν πλαγίων, διότι τὸ μέσον κατεῖχεν ὁ σκύλλος.

*Ἐρχεται ὁ ξενοδόχος.

— Ὡραῖος τῇ ἀληθείᾳ σκύλλος! . . . Εἶνε ἰ-

δικός σας, κύριε; λέγει ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρῶτον τῶν ξένων του.

— *Ὁχι, κύριε.

— Ὁαυμάσιον ζῶον! Χωρὶς ἄλλο θὰ τὸν ἔχετε σεῖς, ἠρώτησε τὸν δεῦτερον.

— *Ὁχι.

— Εἶνε μεγαλοπρεπέστατος. Ὁ κύριος θὰ τὸν ἐπλήρωσε πολὺ ἀκριθᾶ, λέγει ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν τρίτον.

— Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ.

— Δαμπρότατον ζῶον! . . . λέγει ὁ ξενοδόχος στρεφόμενος μετὰ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν τέταρτον ξένον, θὰ τὸν ἔχετε βεβαίαι περὶ πολλοῦ.

— Ὁ σκύλλος αὐτὸς δὲν εἶνε ἰδικός μου!

— Πῶς; ἀνακράζει αἰφνης τότε ὁ πανηγυριστὴς ἐκθαμβος.

Καὶ φιλοδωρῶν τὸν ἀτυχῆ κύνα μ' ἐν σκληρότατον λάκτισμα,

— Νὰ κρημνισθῆς, λέγει, ἀπ' ἐδῶ, βρωμόσκυλλον!

Σκέψις πολιτικοῦ ἀνδρός: «Ἐπιθυμοῦμαι νὰ ἐπαινεθῆς ζῶν; Ἰποκρίθητι τὸν νεκρόν».

*Ἡ πεπαιδευμένη Ἰταλίς Ἐλένη Πισκοπία ἐδίδαξεν ἐν Παδοῦῃ τὴν φιλοσοφίαν· ἐπειδὴ δὲ ἦτον εὐειδεστάτη, εὐρέτο παραπέτασμα πρὸ τῆς ἐδρας τῆς, ὅπως μὴ ἐπιταράττεται τῶν ἀκροατῶν αὐτῆς ἡ προσοχή.

ΙΩΝΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

*Ἡ πρῶτην αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἀπέπλευσεν ἐσχάτως ἐπὶ τοῦ Γερμανοῦ διὰ Ζουλουλανδίας. Ὁ στρατηγὸς Βουδὲ ἐνετάλη ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας νὰ ὀδηγήσῃ τὴν αὐτοκράτειραν ἕως εἰς τὴν κοιλάδα Ἰτυοτυζύ· ἡ κυρία Βουδὲ συνοδαεῖ τὸν στρατηγὸν εἰς τὴν θλιβεράν ταύτην ἀποστολὴν του. Ἀγγλίδες τινὲς χῆραι ἀξιωματικῶν φονευθέντων ἐν Ζουλουλανδίᾳ θέλουσι συμμετάσχει τοῦ ταξιδίου. Ὁ Γερμανὸς θὰ κατευθυνθῆ εἰς τὴν ἀποικίαν τοῦ Νατὰλ, καὶ περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου θέλει φθάσει εἰς Δουρβάν. Ἀφοῦ ἀναπαυθῆ ἡμέρας τινὰς ἐν τῇ ἀποικίᾳ, ἡ αὐτοκράτειρα θέλει ἐξακολουθήσει διὰ ξηρᾶς τὴν ὁδοπορίαν τῆς μέχρι τῆς κοιλάδος Ἰτυοτυζύ. Διὰ τὰ τελευταῖον τοῦτο μέρος τοῦ ταξιδίου θὰ χρειασθῆ δεκαπέντε ἡμέρας περίπου, καὶ θὰ κανονισθῆ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἡ αὐτοκράτειρα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔπαισεν ὁ υἱὸς τῆς τῇ 1 Ἰουνίου, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς πάλης καὶ τοῦ θανάτου. Ἀφοῦ κατασηκνωσῇ τὴν 1 καὶ 2 Ἰουνίου ἐν τῇ ὀλεθρῇ κοιλάδι, ἡ αὐτοκράτειρα θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ παράλιον, καὶ ὁ Γερμανὸς θέλει μεταφέρει αὐτὴν κατ' εὐθείαν εἰς Ἀγγλίαν, ἀφοῦ διατριψῇ ὥρας τινὰς εἰς Ἀγίαν Ἐλένην.